

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci

žalobců: a) V. H.
 b) I. H.
 oba bytem O. M., O.

proti

žalovanému **Krajský úřad Středočeského kraje**
 sídlem Zborovská 11, Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. 097804/2017/KUSK,

takto:

- I. Řízení o žalobě žalobců a) a b) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. 097804/2017/KUSK, se v části směřující proti výroku o náhradě za vyvlastnění **vyklučuje** k samostatnému projednání.
- II. Řízení o žalobě žalobkyně b) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. 097804/2017/KUSK, se v části směřující proti výroku o vyvlastnění práv k pozemkům **zastavuje**.
- III. Žaloba žalobce a) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. 097804/2017/KUSK, se v části směřující proti výroku o vyvlastnění práv k pozemkům **odmítá**.
- IV. Žalobci a) **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **3 000 Kč**. Tato částku mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobci podali u zdejšího soudu s účinky podání ke dni 9. 10. 2017 společnou žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „s. ř. s.“), kterou se domáhali mj. zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu V. (dále jen „vyvlastňovací úřad“) ze dne 7. 4. 2017, č. j. 10470/2017/VÝST-No. Vyvlastňovací úřad výrokem 1. rozhodl podle § 24 odst. 3 písm. a) bod 3. zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „zákon o vyvlastnění“), o odnětí vlastnická práva žalobců k pozemkům p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, zapsaným v katastru nemovitostí pro k. ú. O. u V., obec O., na listu vlastnictví č. x za účelem realizace stavby „Přeložka silnice I/3 O.“. Výrokem 2. vyvlastňovací úřad podle § 3c zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „zákon o urychlení výstavby“), uložil vyvlastniteli, tj. Ředitelství silnic a dálnic povinnost zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění na vyvlastněných pozemcích nejpozději do čtyř let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Výrokem 3. byla žalobcům podle § 24 odst. 4 písm. a) zákona o vyvlastnění přiznána náhrada ve výši 199.740,- Kč.

- 2 S ohledem na vnitřní rozpornost a neúplnost žaloby vyzval soud usnesením ze dne 16. 10. 2017 oba žalobce k jejímu doplnění.
- 3 Žalobci v doplnění žaloby doručeném dne 9. 11. 2017 doplnili, že se domáhají vedle zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného rovněž zrušení těchto rozhodnutí: (1.) rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2017, č. j. 101776/2017/KUSK, a jemu předcházejícího rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 11393/2017/VÝST-No, jímž bylo rozhodnuto o odnětí vlastnického práva žalobce a) k pozemkům p. č. x, x, x, x, x, x, x, x, x, x, x, x, x, x, x, x v k. ú. O. u V. a k pozemku p. č. x v k. ú. V.; (2.) rozhodnutí Městského úřadu V. ze dne 13. 7. 2011, č. j. 1625/11/Výst./Če, kterým bylo rozhodnuto o prodloužení platnosti územního rozhodnutí o umístění stavby „Přeložka silnice I/3 O.“ do 31. 12. 2013; a (3.) rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2013, č. j. 055124/2013/KUSK-DOP/Lac, kterým bylo vydáno stavební povolení na stavbu „I/3 O., SO 902 Úprava stávajících vozovek před zahájením stavby“.
- 4 Zdejší soud usnesením ze dne 14. 11. 2017, č. j. 46 A 165/2017-10, vyloučil žaloby směřující proti uvedeným třem rozhodnutím k samostatnému projednání.

K výroku I.:

- 5 Žalobci napadají rozhodnutí žalovaného ve spojení s předcházejícím rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu v celém rozsahu. Z obsahu žaloby je přitom zřejmé, že brojí nejen proti výroku o odnětí vlastnického práva podle § 24 odst. 3 písm. a) bod 3. zákona o vyvlastnění, ale i proti výroku o přiznání náhrady za vyvlastnění podle § 24 odst. 4 písm. a) zákona o vyvlastnění, neboť napadají např. závěry znaleckého posudku o ceně vyvlastněných pozemků.
- 6 Podle § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění platí, že „[v]ýrok podle § 24 odst. 3 lze přezkoumat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Výrok podle § 24 odst. 4 lze projednat v občanském soudním řízení; příslušný v prvním stupni je krajský soud.“ Z uvedeného plyne, že soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc rozhodovat o žalobách proti výroku o náhradě za vyvlastněné pozemky. Tato pravomoc náleží soudům rozhodujícím v občanském soudním řízení. Není tedy možné vést společné řízení o žalobě proti výroku o vyvlastnění práv k pozemku a žalobě proti výroku o náhradě za vyvlastněné pozemky.

- 7 Z tohoto důvodu nezbylo soudu, než podle § 39 odst. 2 s. ř. s. vyloučit k samostatnému projednání žalobu obou žalobců v části směřující proti výroku o náhradě za vyvlastnění. Vyloučená věc bude předána krátkou cestou příslušnému civilnímu senátu zdejšího soudu.

K výroku II.:

- 8 Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.
- 9 Soud vyzval usnesením ze dne 15. 11. 2017 oba žalobce k uhrazení soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč za každého z žalobců. Soud přitom stanovil žalobcům k zaplacení soudního poplatku zkrácenou sedmidenní lhůtu s ohledem na skutečnost, že současně s žalobou byl podán i návrh na přiznání odkladného účinku žaloby. Žalobci byli rovněž poučeni o následcích nezaplacení soudního poplatku. Ve stanovené lhůtě žalobci uhradili pouze 3 000 Kč. Na dotaz soudu v podání ze dne 16. 12. 2017 sdělili, že soudní poplatek byl uhrazen pouze za žalobce a).
- 10 Žalobkyně b) vyměřený soudní poplatek za podání žaloby ve stanovené lhůtě ani později nezaplatila. Soud proto podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil řízení o její žalobě v části směřující proti výroku o vyvlastnění práv k pozemkům.

K výroku III.:

- 11 Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
- 12 Podle § 2 odst. 5 první věty zákona o urychlení výstavby se lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nahrazení správních rozhodnutí vydaných v řízeních podle § 1 zkracují na polovinu.
- 13 Podle ustálené judikatury se ustanovení zákona o urychlení dopravní infrastruktury vztahují i na vyvlastňovací řízení vedené podle zákona o vyvlastnění (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 12. 2015, sp. zn. II. ÚS 3502/15, usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 6. 2013, sp. zn. II. ÚS 3951/12, rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2015, č. j. 6 As 94/2015 – 20). V daném případě bylo žalobci a) [a spolu s ním i žalobkyni b)] odňato vlastnické právo k pozemkům za účelem výstavby silnice I. třídy, jejíž součástí má být stavba přeložky silnice I/3 u O. Jedná se o stavbu dopravní infrastruktury ve smyslu § 1 odst. 2 písm. a) zákona o urychlení výstavby. I v tomto případě se tedy uplatní zkrácená jednoměsíční lhůta pro podání žaloby k soudu podle § 2 odst. 5 věta první zákona o urychlení výstavby ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.
- 14 Skutečnost, že se řízení o vyvlastnění a navazující soudní přezkum řídí zákonem o urychlení výstavby, je přitom patrná již z obsahu rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu. Třetí výrok tohoto rozhodnutí obsahuje výslovný odkaz na vyvlastňovací zákon, stejně jako část odůvodnění vztahující se k tomuto výroku. Účastníkům řízení tak bylo již v průběhu správního řízení seznatelným způsobem sděleno, že se vyvlastňovací řízení vede rovněž podle zákona o urychlení výstavby. Správní orgány současně nemají povinnost poučovat

účastníky řízení o délce lhůty k podání žaloby proti výroku o odnětí práv k pozemku (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015 – 295, rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2015, č. j. 2 As 192/2015 – 23). Bylo tedy věcí procesní opatrnosti žalobce a) zabývat se tím, zda v tomto případě zákon nestanoví jinou lhůtu k podání žaloby, než obecnou dvouměsíční lhůtu podle § 72 odst. 1 s. ř. s.

- 15 Z obsahu odvolacího správního spisu soud zjistil, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci a) doručeno dne 21. 8. 2017. Jednoměsíční lhůta k podání žaloby tak uplynula dne 21. 9. 2017. Podle razítka na poštovní obálce však žalobce a) podal žalobu k poštovní přepravě až dne 9. 10. 2017, tedy po uplynutí lhůty k podání žaloby. Podle § 72 odst. 5 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání žaloby nelze prominout.
- 16 Soudu proto nezbylo, než žalobu odmítnout pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].
- K výrokům IV. a V.:
- 17 K odmítnutí žaloby došlo před prvním jednáním ve věci. Soud proto podle § 10 odst. 3 věty třetí a odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).
- 18 O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
- 19 Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že s ohledem na zásadu hospodárnosti řízení samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Podle § 28 odst. 4 zákona o vyvlastnění má žaloba proti výroku o vyvlastnění práv k pozemku odkladný účinek přímo ze zákona.

Poučení :

Proti výroku I. tohoto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Proti výrokům II. až V. tohoto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. ledna 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu